

Leivskvæði

1.
Gevið ljóð og lýðið á,
meðan dagur líður,
kvæði um Leiv Øssursson,
tann hin garpin fríða.

Niðurlag:
Stígum fast á vart gólv,
sparum ei vár skó;
Gud man ráða,
hvar vit drekka onnur jól.

2.
Leivur vaks hjá Tróndi upp,
bæði vænur og vitur,
vaksin var hann menniliga,
og fagur var hans litur.

3.
Tróndur situr í háseti
ræður hann so at telja:
"Gift teg, Leivur Øssursson,
tú hefur gott í at velja.

4.
Sigmunds einkja í Skúvoy býr
hon eigur dóttur væna,
tú fært ikki mætari giftu,
hevði tú fingið hana."

5.
Leivur svaraði so bráðliga:
"Hana kann eg ikki fáa
hennara móðir ber hat til mín,
og hon man henni ráða."

6.
Til tað svaraði Tróndur hin gamli
heldur at tí gaman:
"Eg skal sjálvur fylgja tær,
tit skulu víst koma saman."

7.
Klæddust teir í skarlak
klæddust teir í skrúð,
vundu upp segl á Tróndar skútu,
at vinna ta ríku frú.

8.
Inn kom sveinur í Skúvoy,
talar so fyri orð:
"Eg síggi eina so stóra skútu,
sigla mót Dalaskor.

9.
Eg síggi eina so stóra skútu
undan skorum líða,
sólin skínur so fagurliga
á teirra segli fríða."

10.
"Sært tú skútu mót Dalaskor,
sól í segl at skína,
vera man onkur ungur maður
at biðja dóttur mína."

11.
Hildu síni ferðini
móti oynni vestur,
so gingu teir frá strondum niðan
Tróndur og Leivur reysti.

12.
Leivur gekk at húsum heim,
trein inn um hallar dyr,
eingin hevði sæð reystari unglung
komið í oynna fyrr.

13.
Tróndur stendur á hallargólvi,
ber fram kvøðu sína:
"Hoyr tú, ríka Sigmunds einkja,
gev honum dóttur tína."

14.
Tað var ríka Sigmunds einkja,
var so bráð at svara:
"Tað er mær so hart ímóti,
hon skal so burtur fara.

15.
Øssur tók alt Sigmunds góðs,
tað er frætt so víða,
Leivur, væntar tú mína dóttur,
leingi skalt tú bíða."

16.
Tróndur stendur á hallargólvi,
mundi ei orðum spara:
"Kallið mær moyggj í høllina inn,
og sjálv fyr seg at svara."

17.
Inn kom Tóra Sigmundsdóttir,
talar so fyri seg:
"Leivur, er tað títt ørindi,
at tú vilt hava meg?"

18.
Eg leggi tær triggjar treytir á,
kanst tú tær uppfylla,
so lovi eg tær trygdarorð,
títt ørindi gongur ei illa.

19.
Tann fyrsta treytin, tú svørja skalt,
tú völdi ei Sigmunds deyð,
onnur, tú skalt mannin nevna,
sum völdi ta stóru neyð.

20.
Tann triðja treytin, eg sigi fram
tað eigur tú helst at gera,
tú skalt hevna mín fadirs deyð,
so skal eg tín hústrú vera."

21.
Leivur stendur á hallargólvi,
klæddur í skarlak reyða:
"Tað svørji eg við sannan Gud,
eg völdi ei Sigmunds deyða."

22.
Til tað svaraði Tróndur gamli:
"Tað skulu tit snart frætta,
hoyr tú, Leivur mín fostursonur,
hitt skal eg útrætta."

23.
Vundu teir sítt segl í rá
og sigldu av Skúvoyar landi,
strykaðu ikki á bunkan niður
fyrr enn á Gøtu sandi.

24.
Nú skal taka upp annan tátt,
tað gongur líka raðið:
kvøða skal um Torgrím illa,
hagar vendir kvæðið.

25.
Tróndur kemur út árla morgun
man meg rætt um minna:
"Nú skal sigla til Suðuroyar,
og Torgrím skal eg finna."

26.
Gingu teir til strandar oman,
allir fylgdu Trónda:
"Nú skal gista mannin tann,
teir kalla Torgrím ónda.

27.
Sigldu teir til Suðuroyar
á tann sama dag.
Tróndur hevði sítt rúnarkelvi,
ikki gloymdi hann tað.

28.
Torgrímur stendur for hallardurum
hyggur út frá landi:
"Hvat man vilja Gøtu Tróndur
higar á mínum sandi?"

29.
Torgrímur átti synir tveir,
sigst í kvæði mínum,
illir og óndir í sinnalag,
teir líktust faðir sínum.

30.
Tróndur talar til Torgrím Illa:
"Tað sigi eg tær enn,
eg biði teg um hús í nátt
for meg og mínar men."

31.
Tróndur talar til Torgrím Illa:
Eg vil ikki yvir tað tiga,
Hvat talast her um Sigmunds deyða?
Tað skulu tit mær siga."

32.
"Her talast so mangt um Sigmunds deyð,
sum tær søgur ganga,
tey halda, Tróndur hans lívið tók,
tá hann hevði allar fangað.

33.
Summir halda, hann doyði av møði,
av tí svimjing stranga,
summir, at hann myrður var,
so ymis tíðindi ganga

34.
Tað, tú sigur hann myrður er,
tað man vera tað sanna,
tú ert tann maður, tann gerning gjørði,
sig mær einki annað.

35.
Tróndur talar til sínar menn:
"Gerid eftir mínum ráðum,
bindið mær hann Torgrím Illa
við sínum synum báðum!

36.
Síðan skal eg tykkum vísa,
hvussu teir tríggar doyðu,
antin teir vóru á landi dripnir
ella á havinum breiða.

37.
Kynið mær eld á eldstaðin,
træverk harum gerið
tá má eingin tala eitt orð,
so tigandi allir verið."

38.
Tróndur settist í sessin tann,
ið stóð millum eld og verkið,
manaði hann teir tríggar upp,
tann gandakallurin sterki.

39.
Hurðin gekk so bráðliga,
bleikt tað ljósið skein
maður kom í høllina inn
og mitt á gólvið trein.

40.
Dravvát klæði á kroppi hevði,
hendur út hann breiddi,
síðan gekk av durum út,
sum rúnarkelvið leiddi.

41.
Hurðin gekk á øðrum sinni,
hardari hon smeldi:
maður kom í høllina inn,
og hann gekk tætt at eldi.

42.
Leggur hann hendur á træverk niður,
sjógvur úr honum streymar,
tá var hjartað í gøtumonnum,
rætt sum kavi kreymar.

43.
Hamur gekk av durum út,
einki ilt hann gjørði,
allir tagdu innanhallar,
eingin orðið førði.

44.
Tá leið ikki longur um,
enn eina so lítla stund,
tá gekk hurðin so harðliga,
sum alt hevði gingið í grund.

45.
Stórur maður í høll kom inn
við blóðigum høvur í hendi,
reyðan kappa á kroppi bar,
og snart av durum vendi.

46.
Tróndur stóð frá sessi upp,
og sær til fólkið vendi:
"Har kunnu tit nú sjálvir síggja,
hvat ið var teirra endi.

47.
Sigmundur, hann víst myrður er,
tí bar hann høvur í hond,
Einar og Tórður druknaðir
í sjónum góvu upp ond.

48.
Sigmundur átti ein stóran ring,
hann var av reyðargull,
kunnu tit hann hjá Torgrím finna,
so er sakin full."

49.
Leitaðu teir í Torgríms húsi
eina so langa stund,
funnu teir hann í eini kistu,
í spjørrum var hann vundin.

50.
Tróndur talar til sínar menn:
"Gerid ei tíð so langa,
reisið ein gálga av sterkum bjálkum,
har skal Torgrímur hanga."

51.
Tróndur og hans fylgisveinar
vóru allir í ráðum,
hongdu teir hann í gálgan upp
við sínum synum báðum.

52.
Tróndur aftur til Gøtu fór,
tá hann hevði tað útrættað.
Leivur glaður í hjarta var,
tá hann fekk tað at frætta.

53.
Leivur fór til Skúvoyar aftur
til sína hjartans kærur:
"Nú er hevndur faðir tín,
nú mást tú mín hústrú vera."

54.
Leivur ektaði Sigmunds dóttur,
so er frá tí skrivað,
ikki hevur frægari maður
her í Føroyum livað.

Jens Christian Djurhuus

